«Οι άνεμοι του χρόνου»

*«Στην ερώτηση που συχνά τίθεται στους συγγραφείς και η οποία έχει να κάνει με τη γενεσιουργό αιτία ενός βιβλίου, η απάντηση που στερεότυπα δίνω είναι ότι δεν υπάρχουν κανόνες ούτε μπορώ να πω τι είναι αυτό που κάθε φορά μού γεννά την επιθυμία να γράψω μια ιστορία. Άλλοτε είναι κάτι που είδα, μια εικόνα, ένας τόπος, όπως έγινε, για παράδειγμα, με το βιβλίο μου **Οι Θεοί πέθαναν στη Ρώμη**, άλλοτε κάτι που άκουσα, όπως έγινε με το **Υστερόγραφο ζωής**. Γενικά, θα έλεγα πως είναι ένα απροσδιόριστο και απρόβλεπτο ερέθισμα αυτό που φέρνει κάθε φορά στην επιφάνεια ακατέργαστες εμπειρίες και αναμνήσεις, οι οποίες σιγά σιγά, και πολλές φορές άθελά μου, διαμορφώνονται σε ιστορία, με πρόσωπα που ζητούν να βγουν να μιλήσουν μέσα από το γραπτό μου.*

*Το τελευταίο μου μυθιστόρημα **ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ**, που θα εκδοθεί, αν όλα πάνε καλά, τον Νοέμβριο, γεννήθηκε χωρίς καλά καλά να το καταλάβω. Ήταν πριν από τεσσεράμισι περίπου χρόνια έγραφα τότε τις τελευταίες σελίδες στο Υστερόγραφο ζωής όταν σε μια ανάπαυλα «είδα» ξαφνικά, ζωντανά, σαν να έβλεπα κινηματογραφική ταινία, μια έντονη εικόνα: Σε ένα κλειστό δωμάτιο μια γυναίκα, όρθια μπροστά σε έναν αργαλειό, διαπληκτιζόταν με έναν δυνατό άντρα, ενώ πίσω από την κλειστή πόρτα ένα τρομαγμένο κορίτσι και μια γριά άκουγαν τους διαπληκτισμούς, τις φωνές του άντρα και τις παρακλήσεις της γυναίκας.*

Ο σπόρος είχε πέσει. Ένα καινούργιο μυθιστόρημα ετοιμαζόταν να κυοφορηθεί. Ήθελα να μάθω περισσότερα για τη γυναίκα και τον άντρα, αλλά και για το κορίτσι πίσω από την πόρτα. Ποιοι ήταν; Πού βρίσκονταν; Σε ποια εποχή ζούσαν;

Οι απαντήσεις ήρθαν μόνες τους, από τη στιγμή που άφηνα για λίγο στην άκρη το Υστερόγραφο ζωής και άρχιζα να γράφω αυτό που νόμιζα τότε πρώτο κεφάλαιο του νέου μυθιστορήματος.

Ο χώρος πρώτα: Νοτιοδυτική Πελοπόννησος, Αρκαδιά σήμερα, Κυπαρισσία.

Ο χρόνος: Οι τελευταίοι χρόνοι της Φραγκοκρατίας.

Οι ήρωες: Η γυναίκα, μάλλον Ελληνίδα, Γραική, όπως τις έλεγαν τότε ο άντρας, τυχοδιώκτης, πειρατής και το κορίτσι, κόρη της γυναίκας και του εραστή της, του τελευταίου Φράγκου πρίγκιπα.

Από κει και πέρα η ιστορία πήρε τον δρόμο της...».

Ο Νοέμβριος ήρθε, οδεύει στα τελειώματά του και δε νομίζω πως υπήρχε καταλληλότερος τρόπος για να ξεκινήσω την παρουσίαση του νέου ιστορικού μυθιστορήματος της καταξιωμένης πια και πολύ αγαπητής του αναγνωστικού κοινού συγγραφέα Ελένης Τσαμαδού, από το να επικαλεστώ κομμάτι από τα όσα εκείνη έγραψε στο «Ψυχογιός blog» προτού κυκλοφορήσει το νέο της βιβλίο. Στις προθήκες πια των βιβλιοπωλείων εδώ και λίγες ημέρες «Οι άνεμοι του χρόνου» φυσούν από την Κυλλήνη του 1418 , πάνε στην Μπαρμπαριά , ξαναγυρίζουν στο Δεσποτάτο του Μυστρά και δίνουν δρόμο για Φλωρεντία, Κωνσταντινούπολη μέχρι που φτάνουν στη σύγχρονη Αθήνα. Πρόσωπα υπαρκτά, ιστορικά σαν τους Παλαιολόγους, Φραντζή, Ορχάν, Νοταρά μα και πλασματικά, όπως η Ανέζα, ο Αλέξιος Χρυσοβέργης, δημιουργήματα της φαντασίας της συγγραφέα γίνονται οι ήρωες του ιστορικού μυθιστορήματος.

Στις αρχικές σελίδες του βιβλίου φιλοξενούνται χάρτες, ένα προλογικό εξομολογητικό θα έλεγα σημείωμα από τη συγγραφέα και γίνεται μια παρουσίαση των προσώπων έτσι ώστε ο αναγνώστης να διαμορφώσει ένα νοερό πλαίσιο χωροχρόνου. Ας δούμε τι αναφέρει για την υπόθεση του ιστορικού μυθιστορήματος το οπισθόφυλλο:

«1453, 1999. Δύο χρονολογίες-ορόσημα. Η πρώτη σηματοδοτεί το τέλος μιας χιλιόχρονης αυτοκρατορίας, η δεύτερη το τέλος μιας χιλιετίας.

Στην Αθήνα τού σήμερα ένας δικηγόρος ακολουθεί μια μυστηριώδη καλόγρια στην πορεία της πίσω στον χρόνο και στον χώρο στην Πελοπόννησο των Φράγκων και

των Βυζαντινών Δεσποτών, στα σκλαβοπάζαρα της Μπαρμπαριάς και στην Κωνσταντινούπολη του τέλους.
Παράλληλες ζωές και ιστορίες. Άρχοντες και τυχοδιώκτες, πειρατές και σκλάβοι, γυναίκες τρυφερές και πολεμιστές, σοφοί και ιερωμένοι, πατριώτες και προδότες. Έρωτες χωρίς αύριο. Χαμένα όνειρα και πατρίδες. Το ξύπνημα της ελληνικής συνείδησης, η πρώιμη αναγέννηση στον Μυστρά και η μεταλαμπάδευση της αρχαίας σοφίας στη Δύση. Όλα μπλεγμένα και δεμένα με αόρατες κλωστές στον αργαλειό του χρόνου.
Τι είναι αυτό που συνδέει την Κλαίρη της νιότης, την Ανέζα των Φράγκων, Αγνή των Ελλήνων, με την αλλόκοτη καλόγρια που θέλει να γυρίσει τον χρόνο πίσω για να αλλάξει τον ρου της Ιστορίας; Και ο δικηγόρος; Τι θα κάνει; Θα θελήσει να γυρίσει και αυτός τον χρόνο και ν' αλλάξει κάποιες παλαιότερες αποφάσεις του ή θα επιλέξει να αφήσει τους ανέμους του χρόνου να σκορπίσουν το παρελθόν σαν φύλλα φθινοπώρου;»
Το βιβλίο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός είναι γραμμένο με σεβασμό στην Ιστορία φιλοδοξεί και σίγουρα θα συγκινήσει μέσα από την αποκάλυψη γνωστών και άγνωστων πτυχών της.
Λίγα λόγια για τη συγγραφέα
Ελένη Κ. Τσαμαδου σπούδασε νομικά στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, καθώς και International Legal Studies στο American University, Washington College of Law. Σταδιοδρόμησε ως δικηγόρος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το 1966 μέχρι το 2000, οπότε αποχώρησε με τον ανώτατο βαθμό ιεραρχίας. Ασχολήθηκε κυρίως με θέματα Διεθνών Συναλλαγών και Ιδιωτικοποιήσεων. Τα έτη 2000-2004 εργάστηκε ως ειδική σύμβουλος σε νομικά θέματα των Υπουργών Ανάπτυξης, και Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι παντρεμένη και έχει δύο κόρες. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της Οι θεοί πέθαναν στη Ρώμη, το οποίο έχει μεταφραστεί στα γερμανικά με τον τίτλο ein knigreich fr ein grab, Η εταιρα του μεγάλου Αλεξάνδρου, Ο χορός των μυστικών, Της ζωής και της αγάπης, Ο επισκέπτης του ονείρου, Υστερόγραφο ζωής και Οι άνεμοι του χρονου.
Ας είναι καλοτάξιδο.
Μαριάνθη Βάμβουρα
vamvouramar@gmail.com